

Ο μαγικός κόσμος του still life

Ο Γαβριήλ Κουτούλιας, είναι φωτογράφος, γεννημένος στην Θεσσαλονίκη το 1957 και εργάζεται στην Αθήνα. Διατηρεί ένα από τα μεγαλύτερα studio διαφημιστικής φωτογραφίας τα τελευταία 28 χρόνια.

Το φάσμα εργασίας του κυμαίνεται από τη διαφημιστική φωτογραφία (φωτογραφήσεις studio, φωτογραφήσεις κατά τη διάρκεια κινηματογραφικών παραγωγών), αρχιτεκτονική φωτογραφία (ξενοδοχεία, εργοστασιακές εγκαταστάσεις), φωτογραφία πορταίτου και documentary καθώς και κοινωνικές-καλλιτεχνικές εκδηλώσεις. Συνδυάζει την εικαστικότητα με την τεχνογνωσία και την άριστη ψηφιακή επεξεργασία.

Το στούντιο του είναι πλήρως εξοπλισμένο υψηλών προδιαγραφών, που μπορεί να φιλοξενήσει επάξια κάθε είδους οπτικοακουστική παραγωγή. Συνεργάζεται με μεγάλες διαφημιστικές εταιρείες πάνω σε φωτογραφικά

project γνωστών μεγάλων εταιριών, καθώς και την έκδοση τουριστικών άλμπουμ. Τα τελευταία χρόνια ασχολείται με την καλλιτεχνική φωτογραφία, έχοντας προγραμματίσει φωτογραφικές εκθέσεις σε Αθήνα και Κρήτη.

Ο όρος **νεκρή φύση** περιγράφει ένα έργο [τέχνης](#) που απεικονίζει συνήθως μία σύνθεση από άψυχα αντικείμενα, που μπορεί να είναι είτε φυσικά, όπως τρόφιμα, λουλούδια ή νεκρά ζώα, είτε τεχνητά, όπως βάζα, διάφορα σκεύη ή βιβλία.

Στην αρχαία [Ελλάδα](#) και [Ρώμη](#) ήταν δημοφιλείς οι [τοιχογραφίες](#) που απεικόνιζαν φρούτα, ψάρια, πουλερικά και ονομάζονταν “ξένια”, δηλαδή δώρα για τον καλεσμένο,

καθώς υπήρχε η συνήθεια να προσφέρουν παρόμοια αντικείμενα κατά την υποδοχή τους.

Στον [Μεσαίωνα](#) παρατηρείται μία πιο ευρεία γκάμα αντικειμένων και σταδιακή βελτίωση της τεχνικής απεικόνισης προς μία πιο [ρεαλιστική](#) προσέγγιση. Χαρακτηριστικό είναι ότι τα αντικείμενα έχουν κυρίως συμβολικό χαρακτήρα (π.χ. η απεικόνιση μίας νεκρής φύσης με κρίνο σε έναν Ευαγγελισμό, συμβολίζει την αγνότητα της Παναγίας).

Μετά το 1600, ένα έντονο ενδιαφέρον από τους καλλιτέχνες και τους πατρόνους της τέχνης θα ανανεώσει το είδος και θα του δώσει μία ξεχωριστή θέση στην τέχνη. Εμφανίζονται, για πρώτη φορά, οι Νεκρές φύσεις ως ξεχωριστό είδος και γίνονται ιδιαίτερα αγαπητές από το κοινό. Πρωτοπορούν οι [Κάτω Χώρες](#) που με τη νέα τεχνική του [λαδιού](#) καταφέρνουν να αποδώσουν τεχνικά άψογα μία μεγάλη ποικιλία από υφές.

Τους επόμενους αιώνες το είδος θα γνωρίσει ακμή με ζωγράφους όπως ο Durer και ο Caracci τον 16ο αιώνα, ο Rembrandt και ο Caravaggio τον 17ο αιώνα αλλά και αργότερα με τους μεγάλους Ολλανδούς, Φλαμανδούς και Ισπανούς ζωγράφους. Ας μην ξεχνάμε τις νεκρές φύσεις του Van Gogh, του Manet, του Delacroix, του Goya.

Το δέκατο ένατο και τον εικοστό αιώνα, μοντέρνοι καλλιτέχνες, όπως ο [Σεζάν](#) και ο [Πικάσο](#), δίνουν νέα διάσταση στο είδος. Χρησιμοποιούν τα αντικείμενα για να πειραματιστούν με τη σύνθεση, τη φόρμα και το χρώμα. Εξάλλου, καθώς είναι εύκολο να βρεθούν τα αντικείμενα που απεικονίζονται στις νεκρές φύσεις και έχουν χαμηλό κόστος, βοηθούν τον καλλιτέχνη στην εξάσκηση και στην τελειοποίηση της τεχνικής του.

Το still life θεωρείται από αρκετούς πολύ δύσκολο πιστεύοντας πως απαιτείται ακριβός εξοπλισμός, ειδικές μηχανές view camera, επαγγελματικά φώτα, soft box, ειδικά τραπέζια κλπ. Οι φωτογράφοι το προσπερνούν ως καθαρά εμπορικό/διαφημιστικό κλάδο της φωτογραφίας χωρίς καλλιτεχνική ή δημιουργική διάσταση. Τίποτα όμως από τα δύο δεν είναι σωστό.

Το still life μας φέρνει πιο κοντά στη ζωγραφική από οποιοδήποτε άλλο θεματικό περιεχόμενο, αφού ο φωτογράφος καλείται να εκφραστεί σχεδόν το ίδιο όπως και ο ζωγράφος, αξιοποιώντας τα σχήματα, τις υφές, τους τόνους και τα χρώματα.

Στην φωτογραφία still life, καθετί που βρίσκεται στο κάδρο είναι εκεί μετά από απόφαση του καλλιτέχνη. Το είδος αυτό, ωθεί τον φωτογράφο να μελετήσει σοβαρά όλα τα στοιχεία της εικόνας και αποτελεί μέσο για εξάσκηση και εκμάθηση πάνω στο κάδρο, την σύνθεση, το χειρισμό του φωτός, το χρώμα κτλ.

Ένα παράδειγμα είναι η φωτογραφία των τροφίμων. Αυτό το είδος δίνει στον φωτογράφο περισσότερη ευελιξία στη διάταξη των στοιχείων σχεδιασμού μέσα σε μια σύνθεση σε σύγκριση με άλλα φωτογραφικά είδη, όπως φωτογραφία τοπίου ή πορτρέτου. Ο φωτισμός και η διαμόρφωση είναι σημαντικές πτυχές της φωτογραφικής σύνθεσης.

Η τέχνη της φωτογραφίας στη νεκρή φύση είναι συχνά στην επιλογή των αντικειμένων και του φωτισμού.

ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

ΓΕΥΣΗ ΓΟΥ ΤΗ ΖΕΙΣ!

